

Bilag 5.

Kortfattet Oversigt over de europæiske Landes Bestemmelser vedrørende Butikslukning.*)

I alle europæiske Lande med Undtagelse af Albanien, Bulgarien, Italien, Letland, Luxemborg, nogle af Kantonerne i Schweiz, og Tyrkiet er der givet Lovregler om Butikslukning. — De tre Forbundsstater Tyskland, Østrig og Schweiz har behandlet Spørgsmaalet paa hver sin Maade. I Tyskland henhører Spørgsmaalet under Rigsregeringens Competence; i Østrig er hvert Lands Regering berettiget til at fastsætte Bestemmelser herom inden for de ved en Rigslov foreskrevne Grænser; i Schweiz kan hver Kanton frit træffe Bestemmelse indenfor sit Omraade.

I nogle Lande er der givet særlige Love om Lukketid for Butikker m. v., medens de herhenhørende Bestemmelser i andre Lande findes i Arbejdstidslovgivningen.

Bestemmelserne er enten af fakultativ eller obligatorisk Karakter. I Frankrig og Kantonerne Bern og Freiburg er Fastsættelsen af Lukketidsbestemmelser fakultativ; i Frankrig finder de paagældende Regler Anvendelse, naar en Bys eller et Distrikts Fagorganisationer af Principaler og Medhjælpere m. v. kræver, at der skal være ensartede Lukketidsbestemmelser for den paagældende Art af Forretninger i Byen eller Distriktet; i Bern skal Kravet fremsættes af tre Fjerdedele af de interesserede Principaler. I de øvrige Lande er Bestemmelserne obligatoriske.

I Bern, Freiburg, Frankrig, Norge og Spanien fastsætter Lovgivningen ikke umiddelbart Forretningstidens Begyndelse og Slutning, men overlader dette til forskellige nærmere angivne Myndigheder. I nogle enkelte af de øvrige Lande, saaledes England, Irland, Rumænien og enkelte Kantoner i Schweiz er der kun givet Regler for Forretningstidens Ophør, medens Lovgivningerne ellers baade fastsætter det Tidspunkt, fra hvilket Butikker m. v. kan holdes aabne, og det seneste Tidspunkt, til hvilket de skal lukkes. Det saaledes fastsatte Tidsrum falder i nogle Lande sammen med Forretningstiden, men er dog i Almindelighed længere, saaledes at det kun angiver det Tidsrum, indenfor hvilket Forretningstiden skal falde. I enkelte Lande er der endvidere fastsat en Begrænsning med Hensyn til Medhjælpernes Arbejdstid. Som Eksempel kan nævnes, at i Polen er det Tidsrum, indenfor hvilket Forretningstidens Begyndelse og Ophør skal ligge, 16 Timer, medens ingen Forretning maa holdes aaben længere end 10 Timer og hver enkelt Medhjælper ikke maa være beskæftiget mere end højst 8 Timer.

I enkelte Lovgivninger er der truffet Bestemmelse om, at Kunder, der befinder sig i et Forretningslokale paa det for dets Lukning paabudte Tidspunkt, kan ekspederes en vis Tid efter den fastsatte Lukketid, i Grækenland kan dette ske i indtil et Kvarter,

*) Udarbejdet paa Grundlag af en af Det internationale Arbejdsbureau i 1928 udarbejdet udførlig Oversigt over de ommeldte Bestemmelser.